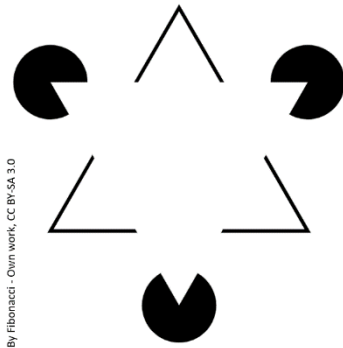

Màgia i cervell

By Fibonaci - Own work, CC BY-SA 3.0

No. No és el símbol d'una societat secreta. Tampoc és el logotip d'una companyia aèria. És una il·lusió òptica. És un exemple de la necessitat del nostre cervell d'entendre el món. De buscar causes inexistents. I per fer això busca relacions on no n'hi ha, o inventa triangles inexistents... I d'aquesta forma simplifica el món, i això segur que ens ha salvat molts cops.

Un rugit de tigre ens evoca immediatament un animal ferotge amb gana. No cal veure'l. No ens podem parar a analitzar si, potser, no ens vol caçar. Hem de tenir por i sortir corrents. Punt. Però aquest mecanisme per tal de simplificar la realitat (tigre=perill=por=córrer) també pot jugar en contra nostra. Els prejudicis surten d'aquesta dèria del nostre cervell per posar etiquetes, per tal de simplificar la realitat. Les teories conspiratives i les supersticions també en són un bon exemple de la necessitat que tenim de donar sentit a un món que, a vegades, és pur atzar... però entendre com funciona el cervell també ens pot fer, senzillament, passar una estona. I això és el que fa la gent que es dedica a la màgia d'una forma més o menys intuïtiva.

Què volem saber?

A la pantalla del televisor, un mag amb un manyoc de cabells despentinats sota un barret de copa agita les mans com si tingués un violí. "Chaaan, tachaaann" crida, entre aplaudiments del públic. És en Juan Tamariz. A l'alta banda de la pantalla un nen mira bocabadat com el mag llença un cop i un altre tres cartes a l'aire... i sempre en té sis. És en David Bestué. "De gran faré això" es diu amb determinació...

Avui el tenim a l'estadi olímpic. No només s'ha convertit en mag, sinó que també estudia neurociència... i de la combinació de màgia i neurociència neix l'espectacle que farà avui davant de totes i tots vosaltres.